

Anneli Rabbi: „Alati saab ainult paremaks minna!“

Esimesest augustist 2019 juhib Pärnu ühisgümnaasiumi Anneli Rabbi. Pärnu linnavalitsus kinnitas ta meie kooli direktoriks teise avaliku konkursi tulemusena. Esimesest konkursist direktor osa ei võtnud. Meie toimetuse otsustas, et oleks paslik tutvustada direktorit ka meie lugejatele. Anneli Rabbi kabinetis sisenedes ja end tutvustades näib kabinet välja justkui samasugune, nagu see oli direktor Mart Kuuskmanni ajal. Direktor Rabbi pakub mulle istet ning kui käin välja soovi meie vestlust lindistada, ulatab ta mulle lausa oma päeviku, mille peale lindistamiseks kasutatav telefon asetada, et heli paremini mikrofoni kostaks.

Õhkkond on siiras ning soe, nagu see on minu jaoks alati direktori kabinetis olnud, ka Kuuskmanni ajal. Esmalt küsin, kui lihtsalt või keeruliselt langetas Anneli Rabbi otsuse, et soovis olla Pärnu ühisgümnaasiumi uus direktor ja miks ta valis just Pärnu ühisgümnaasiumi. Anneli Rabbi vastab: „Ma arvan, et Pärnu ühisgümnaasium on läbi aegade olnud Pärnu linna lipulaev. Meil on imeline koolimaja, siin on toredad õpetajad ja muidugi imelised õpilased.“ Koolil on ka alati olnud hea maine. Kui uurin, kas tal on olnud Pärnu ühisgümnaasiumiga ka varasemat seost, vastab direktor:

„Kõik minu sõbrad, tuttavad ja õde on kunagi omal ajal õppinud Pärnu ühisgümnaasiumis. Suurem seos on mul aga selle hoonega, sest tegu on minu esimese koolimajaga kuni keskkooli lõpuni.“ Lisaks meenutab Anneli Rabbi oma esimest korda siin majas üle pika aja, mil pähe tuli mõte, et „no näed sa, trepid on ka väikseks jäänud“. Mõeldes selle all seda, et 1. klassi lapsele tundus kogu koolimaja ning eriti trepid massiivsed, kuid nüüd täiskasvanuna aastaid hiljem naastes, oli reaalsus natuke teine. Direktor nendib, et siin majas on alati olnud traditsiooniks hommikuti trepil õpilaste tervitamine. Seda on teinud iga direktor enne teda ning ka tema kavatses traditsiooni jätkata. Kooliaasta alguses on meie koolis palju muutusi toimunud: uus direktor, puudumissüsteem ning isegi kooli fassaad on uuenenud. Uurisin direktorilt, milliseid muutusi meie koolis veel toimuda võiks. „Mul on tohutult vedanud, ma arvan ma olen üks õnnelikumaid koolidirektoreid, sest ma kandideerisin ametisse ning just alles on tehtud värskest remonti, välisfassaadi korrastatud ning on ära tehtud midagi, mida siin on ammu oodatud,“ sõnab direktor ja soovib täpsustada, et puudumissüsteemi võeti vastu juba juunikuu õppenõukogus ning nüüd tegeletakse dokumentidega, et otsus lõplikult ära vormistada. „Meremiili jooksu vaatama tulles oli tohutu tuul ning peale seda naersime kodus, et ka minu peas on toimunud täielik tuulte puhang.“ Nimelt tuli Rabbil idee korraldada jaanuaris üritus nimega Ühisfest, mis oleks segu kahest asjast: arvamusfestivalist ning osaluskohvikust. Ürituse eesmärk on panna noori kaasa rääkima. Kes teab, võib-olla on Ühisfestist kujunemas uus traditsioon nagu näiteks Püüne. Lisaks sellele on Rabbi üks lootusi, et ka õpilaste arv peagi suureneb. Küsimusele, kas uuel tööpostil on esinenud ka juba üllatusi või raskusi, vastab Rabbi, et ette olnud tulnud keerukusi sellega, kui kiiresti ta end kõigege kurssi on pidanud viima. Nimelt peab ta teadma kõiki vastuseid. Ta toob näite: „Kui väljas olid ehitusmehed, kes küsisid, kust väljas vett saab, siis ma ei osanudki sellele kohe vastata.“ Samas nendib Rabbi: „Siiski tunnen ennast tänulikult, sest olen osa saanud väga toetavast kollektiivist ja positiivsest suhtumisest.“

Õpilastele räägivad õpetajad 1. klassist saati, et õpetajaamet on raske. Uurin, kas Rabbi nõustub sellega. Tahan ka teada, miks tema õpetajaks hakkas ja kas ta soovitaks seda ametit õppima minna meie selle aasta abiturientidele. „Ma kindlasti soovitan noortel minna õppima õpetajaks. Soovitan minna, kuid tulla tagasi,“ sõnab Rabbi. Selleks, et noori innustada, toob ta näite oma tütre, kes alustas sel sügisel õpetajateed Kohtla-Järve gümnaasiumis eesti keele ja kirjanduse õpetajana. Õpetajaamet oli ta tütar alati välistanud ning õppis ülikoolis kirjandusteadust ja eesti filoloogiat. „Võõrkeelte tundmine on küll äge ja oluline, kuid eesti keele kõrgtasemel oskajaid jääb aina vähemaks,“ andis ema tütrele nõu. Ta tütar poleks kunagi õpetajaks hakkamisest unistanud, kuid nüüd kirjeldab seda tunnet võimsana.

„Kõik õpetajad muretsevad sellepärast, kas nad on head õpetajad,“ täheldab Rabbi ning lisab, „tänapäeval on õpetajaamet väga loominguline, tunde on võimalik ilmestada meeletult paljude erinevate vahenditega“. Lisaks tõdeb direktor Rabbi, et õpetajaid on iga aine jaoks vaja: „Pärnu koolijuhtide ühendus tegeleb n-ö kaardistamisega, näiteks viie aasta pärast vajatakse Pärnus väga palju õpetajaid.“

Kui uurin Rabbi vaba aja ja hobide kohta, nendib ta, et viimase aja kiire elutempo tõttu on hobidega tegelemine tagaplaanile jäänud, kuid ta tegeleb siiski meelsasti naiskodukaitsega. Nimelt on ta Pärnumaa ringkonna aseesinaine. „Kui vähegi võimalik, siis sobitan ennast naiskodukaitse tegevusse,“ ütleb Rabbi. Direktor kirjeldab end väga seltskondliku ja paljude inimestega suhtleva inimesena. „Seetõttu meeldib mulle vahetevahel lihtsalt üksi jalutama käia kas mere ääres või metsas,“ lisab ta.

Panen tähele, et kui uurin, kes on direktori kangelane, eeskuj, jääb Rabbi pikemalt mõtlema. „Perekond, täpsemini mu isa,“ vastab ta lõpuks. Oma isa kirjeldab ta väga tööka, seltskondliku ja rõõmsameelsena. „Oma isalt olen ilmselt kõige rohkem seda õppinud, et ei tohi ennast norgu lasta ja et kõige enam peab suutma nalja visata iseenda üle.“

Keskkooli ajal õnnestus tal käia Pärnu kooliteatris. „Õpetajad Aare Laanemets ja Elmar Trink on õpetajad suure algustähena,“ väidab ta. Direktor Rabbi jaoks on draamaõpe avaliku esinemise ja meeskonnatöö alus. Ta sõnab: „Draama õpetas mind märkama kõiki. Ka teater ei koosne ainult näitlejatest, teatrikogemus kujuneb trepisesest kuni lavani välja, kogu personal on hinnaline.“

Lõpetuseks soovin, et direktor räägiks mõne põneva loo oma kooliajast. „Kuna olen õppinud siin koolimajas, siis tean väga hästi, mis on rahniring ja meremiili jooks,“ tõdeb direktor. Ta kirjeldab ennast kui väga püüdlitku õpilast: „Lõpetasin neljade-viitega“.

Direktori sõnul annab talle lootust see, kuidas hommikuti õpilased särasilmselt kooli tulevad. Ta soovib õpilastel unistada suurelt ning tuletab meelde, et alati saab ainult paremaks minna. „Kui ei ole võimalik valida, mis tööd sa tegema pead, sest sa lihtsalt pead selle ära tegema (näiteks puuriida ladumine), siis vähemalt vali, millise suhtumisega, sa seda tööd teed,“ soovib direktor Rabbi.

Täname direktor Anneli Rabbi vestluse eest ning soovime talle palju edu oma uuel ametil ning koos õpilasesindusega Ühisfesti korraldamisel!

Mirjam Holtsmann

LEHEST

Kätte on jõudnud uus kuu ning vahepeal on toimunud nii mõndagi. Teatavasti on oktoober halloween'i kuu, novembris saame tähistada aga mardi-, kadri-, hingede- ja isadepäeva. Oktoobris oli ka vaheaeg, mil meie toimetus usinasti artikleid koostas.

Selles lehenumbris saate lugeda meie kooli uuest direktorist, vilistlastest, koorilaagrist ning muudest tegevustest, mis aset on leidnud või alles leidma hakkavad. Tuletan ka veel meelde, et endiselt ootame teid saatma meile omaloomingut või muud põnevat, mida saaksime lehes lugejatega jagada. Kui sa ei soovi avaldada oma nime alt, siis alati võib seda teha ka varjunimega. Kirju ootame aadressil **haamer.yhis@gmail.com**.

Soovime teile ilusat novembrikuud, veetke palju aega oma lähedastega, kuid ärge unustage ka koolitööd. Me kõik ju teame, kui raske on nädal enne perioodi lõppu oma hindeid korda saada.

Mirjam Holtsmann

Toimetus palub vabandust!

Eelmisel kuul ilmunud lehe artiklis "Tallinna fotokuu haridusprogramm viis arhitektuuri- ja mediaõpilased avastama nii galeriisid kui uut linnakeskkonda" mainitud EKKM-i näituse "Kui ütled, et kuulume valgusesse, kuulume äikesesse" kaks läbivat ideed olid ideaalselt maaga kokku kuulumisest ja idee omamisest. Lisaks oli hülgeskeleti autori nimeks Edith Karlson. See info oli artiklist välja jäänud. Aitäh Laura Arum-Läätsele, kes veale tähelepanu juhtis.

Selles lehes on puuduvad paljudelt artiklitelt tehnilistel põhjustel fotod. Seetõttu on ka lk 8 viiest intervjuust avaldatud vaid üks. Loodame selle probleemi järgmiseks leheks lahendada, siis saab lugeda ka teisi intervjuusid.

Lisame siia 1. oktoobri haridusprogrammi külستانud õpilaste arvamused.

"Videomängude muuseum tekitas kõige rohkem kõneainet, kuna see tuletas meelde meie enda lapsepõlve. Meie meelest tuleks anda õpilastele rohkem aega, kui on huvitavam koht, kus õpilased tahaksid kauem viibida"

Kenny Sälik ja Sander Tars

"Kõige enam meeldis meile videomängude muuseum, sest see kõnetas omaenda hinge tasandil. Oleme harrastanud juba kaua videomängude mängimist. Samuti oli meil tore giid, kelle hüplemised ja elevus tekitas endaski suuremat huvi tema kuulamiseks."

Mihkel Tärnpu ja Robin Roosmaa

"Videomängude muuseum oli väga huvitav ja ka vanas elektrimajas paiknev muuseum pakkus huvitavaid kogemusi ning oli hariv ja omapärane"

Arseni Pilipenko ja Aigo Soosaar

"Oli väga meeldiv ja huvitav päev. Sai näha palju moodsat kunsti. Lühikese aja jooksul jõudsime käia neljal näitusel. Nendest esimene näitus meeldis kõige rohkem, sest kunstnik rääkis oma teostest väga kirglikult ja arusaadavalt."

Cätlin Sutt ja Sondra Udu

Toimetus:

Peatoimetaja: Mirjam Holtsmann

Reporterid: Fred Kikas, Katariina Peetson, Robin Roosmaa, Kendra Rosen, Cätlin Sutt, Kristina Schleicher, Lisanna Vanamõisa, Britt Rondo

Korrektorid: Ethel Saarnak, Angelika Kurm, Gerlyn Haasma

Arvamustoimetus: Liisi Küünarpuu, Kairi Mõttus, Tairi Mõttus, Rose Marietta Reber

Meelelahutus: Andra Tammekand, Liisa Kalista Sapas

Kujundus: Martin Belan, Rebeka Leppsoo; juhendajad: Kersti Jürgenson (sisu), Marika Ristmäe (kujundus)

KOOLIELU

Hispaanlased ja eestlased polegi nii erinevad

16. oktoobril Hispaania rahvuspüha tõttu hispaania keele õpilastega kohtumas käinud Carlos Armas pani G 1. ja G 3. klassi hispaania keele õppijad mõtlema, kui sarnanevad või erinevad oleme oma väärtuste ja hoiakute poolest.

Tunni alguses palus külaline rühmatöona joonistada „tüüpilise hispaanlase“ portree, seejärel seda klassile kirjeldada ja põhjendada, milliseks iga rühm hispaanlast peab. Seejärel andis Carlos Armas viis erinevat väärtust, mille 100 punkti kujuteldavale skaalale õpilased klassis kogunema pidid, arvestades seda, kui palju nemad vastavat väärtust jagavad.

Siis näitas Carlos Armas, millised on nii eestlaste kui hispaanlaste väärtushinnangud rahvuvaheliste uuringute järgi, kasutades veebilehekülge www.hofstede-insights.com. Õpilased olid aktiivsed kaasa lööma ja enamikule oli see üldse esimene kord „päris“ hispaanlasega kohtuda.

Kersti Jürgenson, hispaania ja emakeeleõpetaja

Jagame siin õpilaste tagasisidet:

Laura Kalvet:

Mulle meeldis kohtumistund Carlos Armasegaväga. See oli väga tore vaheldus meie tavalistele tundidele, kuid mis mulle eriti meeldis, oli meie grupitööde tegemine, sest see sidus meid kõiki palju rohkem. Nüüd koolis, kui teisi grupikaaslaseid näeme, siis ikka ütleme paar sõna üksteisele. Ma sain teada, et hispaanlased vastavad päris paljudele punktidele meie vaatepildile hispaanlastest, ning väga huvitav oli teada saada seda, et on olemas selline keskkond, kus saab võrrelda erinevate riikide rahvuste eripära. Mina arvan, et sellised kohtumised on vajalikud, kuna see aitab meil tajuda ning tundma õppida, milliste riikide keeli ning (veidi ka) kultuuri me õpime. Loomulikult sellised tunnid teevad ka õppimise palju huvitavamaks, sest me näeme reaalselt oma silmadega välismaalast ning kuuleme, kuidas tegelikult õpitavat keelt kõneletakse.

Kaidi Kutsar ja Kristjan Poobus:

Meile väga meeldis see kohtumine, kuna õppisime rohkem hispaania kultuurist, mitte ainult õpikutest ega videotest nagu tavaliselt, vaid päris hispaanlaselt.

Saime teada, et stereotüüpilisi hispaanlasi on vähe, sest suurem osa rahvast ei pea kultuuri tähtsaks.

Sellised kohtumised on vajalikud, kuna lisavad tunnile värtsi juurde ja õpetab erinevustest rahvaste vahel.

Käthriin Aasa:

Mulle väga meeldis, et meil oli hispaania keele tunnis külaline. Oli huvitav kuulata tema juttu. Mulle meeldis see, et me saime rühmadena joonistada pildi hispaanlasest (millisena teda ette kujutame) ning saime ka teiste rühmade ettekujutusi näha. Eriti tore oli see, et tunnis olid ka 12. klassi õpilased, kes on hispaania keelt meist rohkem õppinud, ja saime kuulda ka nende arvamusi. Mulle väga meeldis ka see, et Carlos Armas tegi meiega sellist mängu nagu „Väärtuste skaala“. Tema luges meile ette väärtusi ja meie pidime 0-100% vahel end väärtuse järgi paika panema. Pärast võrdlesime Eestit ja Hispaaniat. Saime teada, et eestlased väärtustavad erinevaid traditsioone palju rohkem kui hispaanlased. Hiljem oli ka tore temalt küsimusi küsida ja saada teadmisi ka tema kohta. Näiteks mina küsisin, mis töökohtadel ta töötanud on ja kellena töötab praegu. Küsimuste käigus saime teada, et tal on oma ettevõtte, millele ta loob praegu veebilehekülge, et selle ettevõttega laieneda.

Selliseid kohtumisi võiks veel olla, sest need avardavad palju silmaringi ja nii saab arutleda erinevatel teemadel.

Kathleen Mölder:

Minule väga meeldisid need tunnid. Ta oli väga tore ja sõbralik, meeldis ka tiimitöö, mida pidime tegema. Samuti meeldis ka näha võrdlusi eestlaste ning hispaanlaste vahel. Huvitav oli kuulata tema vaatenurki eestlaste kohta, näiteks näide, mille ta tõi, et eestlased ei taha anda teineteisele põsele muski, kuid on nõus üksteisega minema sauna. Seda oli tegelikult üpris naljakas kuulda, sest see on tõsi. Alati on huvitav üritada näha endid läbi teiste silmade. Minu arvates on sellised kohtumised igati vajalikud, need avardavad vägagi silmaringi ning alati on huvitav välismaalastest, nende kultuurist ja nende maailmavaadetest rohkem teada saada.

Anne Marie Tasane ja Hanna Maria Tasane:

Meile väga meeldis kohtumistund. See oli väga sisukas ja huvitav. Tunni alguses saime teha grupitööd ja näidata joonistuse abil, milline on meie arust hispaanlane ja eriti tore oli kohe teada saada, kas meie arvamused olid ka tõetruud või mitte. Hispaanlane tegi meile väärtusskaala testi ja nii me saime võrrelda eestlasi ja hispaanlasi. Meile meeldis väga, et tegime seda reaalselt läbi, mitte ei kuulanud lihtsalt pikka juttu. Väga hea oli ka päriselt hispaania keelt kuulda. Meie jaoks on see üliilus keel ja kõlab väga hästi. Meile meeldis ka teada saada, mida üks hispaanlane Eestis teeb - külalisel on oma ettevõtte.

Meie arust on sellised tunnid kindlasti väga olulised, sest see aitab kindlasti kaasa hispaania keele õppimisele, sest keelt saab päriselul kuulata. Meie arust on oluline ka see, et saab tulla rutiinist välja. See annab õppimisele palju motivatsiooni juurde.

Aitäh õpetajale, et kutsusite meile tundi külalise ja tegite meile ühe toreda ja õpetliku tunni.

Puudumissüsteem

Alates sellest õppeaastast muutis õppenõukogu puudumissüsteemi. *Õpilane, kes on puudunud 35 kursusetunnist rohkem kui 5 tundi (alates 6. tunnist, välja arvatud kooli esindamine), sooritab õpetaja määratud ajal arvestustöö puudunud tundide materjalide peale. Arvestustöö vormi valib õpetaja ja see peab õpilasele kursuse alguses teada olema (nt suuline vastamine, test, kontrolltöö vms). Arvestustöö ei saa olla suuremas mahus kui puudunud tundide ajal läbivõetud materjal. Nüüd võib õpilane puududa ühest aimest kuni 5 tundi kursuse jooksul. Kui 5 mistahes põhjusel puudumist täitub (välja arvatud kooli esindamine) tuleb õpilasel teha õpetaja määratud materjali peale arvestustöö. Kooli esindamisega seotud puudumisi märgitakse eKoolis "V" - tähega, mis tähendab "vabandatud".*

Esindamise alla lähevad:

rahvusvahelised projektid;

osalemine aineolümpiaadidel ja -konkurssidel;

kooli tutvustamine haridusmessil "Suunaja";

osalemine koolitustel, haridusseminaridel jne, kui osalemine on eelnevalt juhtkonnaga kooskõlastatud.

Kooli esindamisega võrdsustatakse ka

väga tõsised perekondlikud põhjused (lähedase raske haigus, surm)

ARKi eksami sooritamise ajal tundidest puudumine

osalemist õppekäikudel, loengutel jt, kui klassijuhataja/

aineõpetaja on need kooskõlastanud eelnevalt juhtkonnaga ja teavitanud ka teisi aineõpetajaid;

puudumist enne olümpiaadi/konkurssi kuni (k.a) 3päeva;

sportlaste spordivõistlustel käimist spordikooli tõendi alusel;

töö- ja tudengivarjuks käimist (töövarjuks olemine on 11. ja 12. klassil lubatud 1 x; tudengivarjuks olemine on lubatud 12. klassis 1 x).

Kui see puudumissüsteem rakendati, tekitas see õpilaste seas palju muret ja probleeme. Korraldasime õpilasesindusega õpilaste seas küsitluse, mis on nende arvates probleemid ja millised võiks olla lahendused.

Suurimaks mureks õpilastel oli puudumiste arv, kuna näiteks enamik arste ei kirjuta enam arstitõendeid ehk siis õpilased peavad töbistena koolis käima. Või siis see, et kui hinded on korras ja õpilane kui täiskasvanud inimene tunneb, et ta saab endale lubada paari puudumist, siis enam see pole võimalik, kuna keegi ei taha "lisakaristusena" teha arvestustööd.

Enamik õpilasi töigi lahenduseks selle, et puudumiste arvu võiks tõsta. Kui tõsta näiteks juba 8 peale, siis see oleks suur samm. Toodi välja ka seda, et kui nendel, kellel hinded korras on, tulebki 5 puudumist täis, siis õpetajad saaksid ise vaadata ja otsustada, kas lasta õpilasel teha arvestustöö või mitte. Eesmärk võiks olla suurimatel "ülelaskijatel" töid teha.

Britt Rondo

Tuletõrjealarm hakkas tööle

Kell on 12.55, on 9. oktoober. Jõudsime just spordihoonesse, sest keset tundi hakkas järsku tuletõrjesireen karjuma. Olin parajasti keemiatunnis, kus tegime katset. Sealt eraldus palju suitsu, kuid see jäi kambrisse. Õpetaja pani imuri tööle ja pärast seda, paari minuti pärast, hakkas tuletõrjesignalisatsioon tööle.

Alustasime kohe evakueerumisega, kuigi meie klass enam-vähem aimas, mis toimus. Õpilased võtsid telefonid välja ja tehti *snap*'e. Liikusime trepist alla, õpilased olid õnnelike nägudega, et sai väikse pausi õppimisest, kuid kõik õpetajad tulid ehmunud nägudega trepist alla. Kõige rohkem häiritud oli keemiaõpetaja, kuna oli näha, et ta arvas, et see on katse pärast. Ootasime spordihallis vastust, millest alarm alguse sai. Õpilased olid heas tujus, draamat siin näha ei olnud.

Jõudsime koolimajja tagasi, õpetaja teatas meile heas tujus, et häire ei saanudki algust keemiaklassist, ning tal polnud aimugi, kust see oli tulnud, aga mitte igatahes siit.

Robin Roosmaa

Õpetaja Kersti Jürgensoni täpsustus

Erika Paulseni sõnul oli tegemist direktori kabinetis olnud anduri häirega. Kõik õpilased evakueerusid kiiresti ja selline käitumine on õige, sest meie koolis tulebki evakueeruda kohe, esimese kellaga. Probleem tekkis aga seal, kus seda kõige vähem oodata: spordihallis märkasime kolleegidega, et paljud õpilased kandsid jalatseid. Selline käitumine – olukorras, kus nõutakse kõigilt jalatsite äravõtmist – ei arvesta ei teiste ega sellega, et spordihalli põranda puhastamine on suur ettevõtmine. Aitäh neile õpilastele, kes oskavad lugu pidada nii endast kui teistest ja kes said aru, et spordihalli minnakse evakueerumise korral vaid ilma jalanõudeta.

Õpilasesinduse tegemised

- 18.—19.10 toimus Jõulumäel õpilasesinduse laager, kus tehti erinevaid koostööülesandeid ja mängu. Lisaks koostati aastaplaani ning osaleti direktoriga 4-tunnises arutelus, kus arutleti uue puudumissüsteemi heade ja halbade külgede üle.
- Õpetajate päeval korraldas õpilasesindus küsitluse "Aasta õpetaja". Tiitli võitjaks osutus Ülle Otskivi.

Fred Kikas

Mida arvasid “Our Green European Town” Catanias toimuvast projektist osalenud õpilased

6.–12. oktoobril osalesid meie kooli seitse õpilast Kaileen Umal, Johanna Roos, Cätlin Sutt, Ülle Järvoja, Kärt Lääne, Krete Teearu ja vilistlane Erika Laur Erasmus+ projektis “Our Green European Town”, mis toimus Sitsiilias. Järgnevalt saate lugeda, kuidas neil seal läks.

Cätlin Sutt

Kuidas said läbi oma lähetusperega, mil moel veetsite õhtuti koos vaba aega ning kas olete peale projekti veel suhelnud?

Erika: “Minu vahetuspere oli tõesti imeline ning väga ootasid meie tulekut. Nad viisid meid vaatama erinevaid vaatamisväärsusi Catania linnas ning rääkisid ka juurde ajalugu ning legende. Me siiani suhtleme ning usun, et kohtume kunagi nendega veel.”

Kuidas võrdleksid toimunud projekti programmi ja tegevusi meie koolis toimuvate lähetustega?

Johanna: “Igal reisil on plüsse-miinuseid. Mulle jäi mulje, et meie oma kool paneb projekti programmi korraldusse rohkem energiat ja mõtleb põhjalikumalt läbi, kuidas asi võiks suures pildis välja näha. Catanias jäi meil sellest aga vajaka, programm oli lünklik ja muutus pidevalt.”

Millist hetke sellest projekti lähetusest jääd enim meenutama?

Ülle: “Kindlasti neid koos veedetuid õhtuid teiste projektis osalenutega.”

Kas partnerriikidest osalejatega said hästi läbi? Oli ka mõnest riigist osaleja, kellel oli raskusi inglise keelega?

Krete: “Mina arvan, et kõik riigid said omavahel hästi läbi ja hätta ei jäänud keegi, suhtlemist oli palju ja kõik said hakkama.”

Kas said juurde teadmisi ja nippe keskkonnasäästlikkusest ja jätkusuutlikkusest? Milliseid?

Kaileen: “Kindlasti õppisime palju just reostuse kohta. Meile näidati slide, kus räägiti prügikäitlemisest ja selle mahaviskamise ohust. Kuidas prügi on ohtlik loomadele ja ka lõpuks meile. Need teemad jooksid läbi terve nädala. Kuid palju huvitavat näidati ka meile vulkaan Etna kohta. Näiteks, et kui tuhk läheb lennuki turbiini, siis see tuleb välja klaasina. Seega julgen väita, et see nädal oli täis väga palju uut ja huvitavat kui ka vana kordamist.”

Lähtudes sellest projektist, siis kas sooviksid veel lähetustel osaleda ja ka ise majutada? Miks?

Kärt: “Hea meelega sooviksin veel osaleda, see oli väga teistmoodi kogemus. Majutan ise ka kindlasti, nüüd tean, mida teha teistmoodi ise majutades.”

Veneveres kogunesid keelehuvilised

21.–23. oktoobril toimus Venevere Puhkekülas Viljandimaal Emakeele Seltsi keelelaager „Meediakeelest“. Laagris osales 25 gümnaasiumiõpilast, kes olid kohale tulnud üle Eesti. Kolme päeva jooksul käisid meediatemadel loenguid pidamas oma ala spetsialistid.

Räägiti meediasüsteemist ja sõna jõust, lugemisest vikiartiklite näitel, heast ajakirjanduskeelest, veebipealkirjadest, emakeeleolümpiaadist, faktikontrollist, argumentidest, demagoogiast ning temadel „Kuidas jõuab sündmus meediasse?“ ja „Ajakirjandus ja meedia – kus on lõpp ja kus on algus?“.

Minu isiklik lemmik oli Tiit Hennoste loeng mõtlemise murest ja rääkimise rõõmust, kus analüüsisime suulise suhtluse, kliki- ja uudisväärtuse tunnuseid ning parandasime raadios räägitud jutu kirjakeelseks. Sarnast teemat käsitles ka Kairi Janson, kellega õppisime, kuidas inimesi „klõpsu-lõksu pealkirjaga“ lugema meelitada.

Samuti oli väga huvitav kuulata Sakala ajalehe korrektorit rääkimas oma tööst ning heast kirjanduskeelest. Saime ka ise olla korrektori rollis ning parandada vigaseid lauseid, mis tõesti vajas rohkem ajude ragistamist kui füüsikaülesanded – silmi avav kogemus.

Emakeelelaager on väga põnev, inspireeriv, hariv ning õpilaste poolt pikisilmi oodatud. Seda kinnitab ka fakt, et laagrikohad täitusid kiiresti ning mõne koha vabanemisel leiti uued keelehuvilised ruttu. Laager andis mulle väga palju juurde ning olen rahul, et otsustasin osaleda.

Kelly-Ly Tomingas

Õpetajatepäeva „õpetajad“ said end klassi ees proovile panna

Oktoobri esimese nädala reedel toimus ühisgümnaasiumis traditsiooniline õpetajate päev, kus tunde andsid kooli vanemate klasside õpilased. Koolipäev oli tavalise algusajaga ja tunde oli sel päeval kokku kuus, need kestsid tavapärasest vähem ja (45 minuti asemel 30 minutit). Õpetajate päeval oli ka koolipere jaoks kontsert, kus esinesid üllatusesinajad Nele-Liis Vaiksoo ja Olav Ehala. Kontserdil tehti ka teatavaks õpilaste valitud ühisgümnaasiumi lemmikõpetaja, kelleks osutus matemaatikaõpetaja ja G 3.d klassijuhataja Ülle Otskivi. Tegime sel päeval väikese küsitluse uute "õpetajate" seas. Kokku avaldasid arvamust kümme õpilast, kes sel päeval tunde andsid. Alustasime sellega, et tahtsime neilt teada saada, et kui paljud oleksid nõus olema ka tulevikus õpetajad. Kümnest kaks õpilast olid veendunud, et see amet pakuks ka tulevikus neile huvi. Üks "õpetaja" oleks tulevikus nõus ainult hea palga korral seda tööd tegema, samuti üks neist oli veendunud selles, et talle aitab koolist juba küll ja ei soovi õpetajatööd tulevikus kindlasti teha. Ülejäänud vastajatest ei olnud veel kindlad, kuid nad ka ei välistanud seda ametit. Küsisime neilt nende eelneva õpetajatepäeva kogemuse kohta. Kõigil oli see olemas juba põhikoolist, seega ei olnud see neil esimene kord seista klassi ees. Soovisime teada, mida selle päeva "õpetajad" hindavad heade õpetajate puhul enim. Ühe arvates oli tähtsaim asi sõbralikkus, ülejäänud olid kõik arvamusel, et nende õpetamise meetod on tähtsaimal kohal. Järgmisena tahtsime neilt teada saada, mis nende arvates on kõige raskem asi õpetajate töö juures. Siin olid rüümsused erinevad, kuid enim kõlanud vastus oli kannatlikkus. Mõni arvas, et rahulikult jäämine ebameeldivate laste juures ja õpilaste tähelepanu võitmine on siiski raskemad asjad. Küsimusele, miks nad just selle õppeaine õpetamiseks valisid, saime vastuseks, et see aine oli kas vaba või oli see nende lemmik. Lõpetuseks küsisime neilt õpetajatepäeva traditsiooni jätkumise vajalikkuse kohta. Kõik olid nõus, et õpetajaid peab nende töö eest tunnustama ja traditsioon peab kindlasti jätkuma. Nii mõnigi soovis päris õpetajatele jõudu ja jaksu edaspidiseks.

Kairi Mõttus

Tairi Mõttus

SUIT UP DAY

Juba kolmandat korda toimus Pärnu Ühisgümnaasiumis *Suit Up Day*. Nagu *Suit Up Day*'le kombeks kantakse sellel päeval pidulikumat riietust kui tavalisel töö- või koolipäeval. Rõõm oli õpilasesinduse liikmena näha, kui paljud ikkagi üritusega kaasa läksid. Lisaks lihtsalt ilusaks olemisele toimus ka *Kahoot!* ning kooli II korrusel oli võimalik fotoseina juures teha pidupilte.

Kahoot!'ist võttis osa neli klassitiimi. Võitlus oli tasavägine, kuid võitja selgus viimase küsimusega. I koha sai G 2.c, II kohale jäi G 2.a ning III koha ehk pronksi sai G 3.d. Lisaks tahaks suure tänu öelda ka G 1.c klassile, kes jäid küll medaliehitlusest välja, kuid olid ikkagi väga tublid. *Kahoot!*'i peateema oli mood.

Suur tänu *Suit Up Day* peakorraldajale Emily-Sofia Meriväljale, kellela poleks *Suit Up Day*'d toimunud.

Loodame, et see tore traditsioon jätkub veel aastaid.

Katariina Peetson

Gümnaasiumitrepil

Kooli aulates toimub rohkelt üritusi: loengud, sünni- ja tähtpäevad, kuid kõige tähtsamad neist on aktused, kus õpilane enda teekonda alustab ja lõpetab. Kooli alguses on nii palju ootusi, tahtmisi ja kirge gümnaasiumi õpingute vastu, kuid need kolm aastat lendavad mööda kiiresti ning varsti väljume viimast korda kooli udest ja mõtleme koolitrepil järgmisele sammule maailmas. Lõpuks on antud vabadus minna, kuhu süda ihaldab, kuid siiski. Kuhu minna? Kas jääda kodumaa lähedale enda juurte juurde või vaadata, kui palju enda oskused ja andekus Eesti piire ületavad?

Kui on soov panna ennast proovile võõras riigis, siis aidata suudab Dream Foundation, mis tegutseb üle Euroopa. Nad loovad võimalusi tutvustada ja toetada noorte välismaale õppima minekut. Riigid, kellega nad koostööd teevad, on Suurbritannia, Holland, Taani, Austria, Rootsi, Läti, Itaalia ning ka muud riigid, kes on välja toonud vähem ülikoole. Dream Foundation pakub ka võimalusel õpilast aidata, kui nende ihaldatud kooli ei ole välja pakutud. Tutvustan järgnevalt mõnd kooli, kus pärast gümnaasiumit edasi õppida.

Essex'i Ülikool on äärmiselt uhke enda avatud mõtlemisega õpilaste ja kooli üle. Nende jaoks ei ole õpilane, vaid liige. 2017. aastal olid nad õpilaste rahulolu küsitluses viieteistkümnenda parima kooli hulgas, said kulla enda tiipsemel raamistikus õpetamise eest ja olid ka neljandal kohal oma kooli teenuste ja rajatiste tõttu (Times Good University Guide'i järgi). Neil on üle viiekümne bakalaureuseõppe kursuseid eri valdkondades, alates biokeemiast kunstiajalooni. Õpilastel on kindel võimalus leida eriala, mis neile meeldib.

Milleks Suurbritannia?

- Neil on kõrgelt hinnatud rahvusvaheline haridus, mida tunnustatakse kogu maailmas.
- Neil on kõrge akadeemilise tasemega ülikoolid.
- Õppemaksu tasumiseks on soodsatel tingimustel riiklik õppelaen.
- Suurbritannia on populaarseim riik, kus õppida.

VIA ülikooli kolledž on Taani suurim ja kõige rahvusvahelisem ülikool. Selles õpib kokku 18 500 üliõpilast, kellest 2500 on rahvusvahelised üliõpilased kogu maailmast.

VIA pakub bakalaureusekraadi inglise keeles äri-, ehitus-, projekteerimis- ja inseneriteaduste alal. Kõik programmid töötatakse välja tihedas koostöös vastavate tööstusharudega, mille tulemusena on ülikooli lõpetajatel ainulaadsed karjäärivõimalused.

Milleks Taani?

- Õppimine on Euroopa Liidu kodanikele tasuta.
- Kogu maailmas on tunnustatud Taani haridussüsteemi.
- Neil on innovaatilised ja praktilised õppemeetodid.
- Pakkumisel on lai valik rahvusvahelisi ingliskeelseid erialasid.
- Õppetöö toimub koostöös kohalike ettevõtete ja organisatsioonidega.
- Neil on hästi tasustatud tudengitööd ning isegi stipendiumivõimalus, kui õpid ja töötad samal ajal.
- Enamik ülikoole, kaasa arvatud VIA ülikooli kolledž pakuvad tudengitele kohta ühiselamus.

VIA University
College

Rose Marietta Reber

Kohtumine Aleksey Vasiljeviga

Kolmapäeval, 2. oktoobril kohtusid meie kooli õpilased vabakutselise ajakirjaniku, muusiku ning fotograaf Aleksey Vasiljeviga, kes tuli külla Peterburist.

Aleksey Vasiljev rääkis alguses õpilastele Peterburi ajaloost, oma vabakutselise ajakirjaniku karjäärist ning pärast mängis kitarri ja laulis erinevaid laule. Kuna Vasiljev kõneleb vaid vene keelt, siis oli ka kohtumine vene keeles. Ta mängis aeglasemaid lugusid, et õpilased ka sõnadest aru saaksid. Tõlkima oli võetud 11. klassi õpilane Arseni Pilipenko, kes sai oma ülesandega väga hästi hakkama. Õpetajate ja tõlgi abil said õpilased küsida ka küsimusi ning kohtumise lõpuks kaks soovilugu (laul Anne Veski repertuaarist ja Krokodill Gena sünnipäevalaul).

Kohtumine meeldis õpilastele, saadi teada vene muusikast ja traditsioonidest. Kahju oli õpilastel vaid oma vähese vene keele oskuse pärast, mistõttu ei saadud paljudest asjadest aru. Siiski arvati, et sellised kohtumised on vajalikud, sest need suurendavad silmaringi ja arendavad vene keele oskust.

Vilistlased. Mis neist saanud on?

Tänapäeval läheb ülikoolide ja seal pakutavate erialade valimine üha raskemaks. Paraku tuleb igal abiturientidel valida kas kõrgkooli, täiskohaga töö või vaba aasta vahel. Et oma edaspidise elukäigu üle otsustamist veidikene lihtsustada, küsitlesime viit meie kooli vilistlast, kes meenutasid nii enda gümnaasiumiaega kui andsid ka tulevikuplaanide tegemise osas nõu.

Karoliine Aus

1. Millal lõpetasid Ühisgümnaasiumi?

2017

2. Kuhu ja mida edasi õppima läksid?

Viljandi kultuuriakadeemiasse kultuurikorraldust, aga jätsin pooleli.

3. Kui vaatad tagasi oma gümnaasiumiaastatele, mis positiivsed hetked sulle esimesena meelde tulevad?

Esimesena meenuvad ägedad Erasmus+ projektid, mida Liis Raal-Virks hoogsalt eest veab. Siiani on projektilähetustel osalemise pisik sees ning võimaluse korral käin nii reisimas kui end harimas.

4. Millest Sa oleksid tahtnud rohkem teada saada enne ülikooli minekut?

Võibolla seda, et on täiesti okei sinna mitte minna ja õppida ise täpselt seda, mida hing ihkab. Ülikooli võib minna pärast vaheaastat või mitut ning miks mitte ka leida hoopis muu alternatiiv õppimiseks.

Janar Merilo loeng abiturientidele

7. oktoobril toimus meie kooli aulas 12. klassidele loeng teemal „Mida teha pärast gümnaasiumit?“. Loengul kõneles meie kooli vilistlane Janar Merilo. Loengu alguses tutvustas ta kuulajaskonnale oma endist Pärnu Ühisgümnaasiumit, mis asus Mai tänaval ja milles tegutseb praegu Mai Kool. Lisaks kõneles ta ka oma haridustee jätkamisest erinevates ülikoolides. Põhjalikult rääkis ta õpingutest Stockholm School of Economicsis Riias. Lisaks jagas kõneleja ka seda kooli tutvustavaid brošüüre koju kaasa võtmiseks. Kooliastujatel tuleb sooritada matemaatika eksam ning IQ-test ning inglise keele oskus peab olema väga heal tasemel.

Enne ülikoolist rääkimist esitas ta abiturientidele ka küsimusi, mida meie peale gümnaasiumit teha tahame: kas tahavad minna edasi õppima või hoopiski minna tööd otsima. Publiku hulgas polnud paljud kindlad oma tulevikus. Siinkohal jagas Janar Merilo nõuandeid gümnaasistidele:

- 1) Mõtleme suurelt, kandideerida saab ka välismaa koolidesse, sest tänapäeval on palju erinevaid võimalusi.
- 2) Analüütiline mõtlemine on tööjõuturul enim hinnatud. Noored ei pruugi seda alguses osata, aga kui nad õpivad, siis see on üsna lihtne.
- 3) Huvi peab olema ka kasulik, valige midagi, mis teid huvitab-jälgige ka tööjõu nõudlust. Kui oled õppinud, mis on sind huvitanud, aga tööturul seda ei ole vaja, siis sa oled lihtsalt oma aja raisanud millelgi, mida tööturul pole vaja.
- 4) Ehitage kontakti- ja tutvusvõrgustikku. Kui lähed edasi õppima või lähed tööle, siis proovige saada võimalikult palju sõpru, sest kui ise jääd hätta, siis su sõbrad saavad sulle appi tulla ning probleem saab kiiremini lahendatud kui seda üksinda lahendada. Üksinda ei pruugi probleemi lahendust leida ning see oleks ajarohke.
- 5) Õppige ennast müüma / turundama. Proovige ennast võimalikult hästi müüa tööjõuturul, niimodi on suurem võimalus saada rohkem kliente. Mida rohkem ennast müüte, seda suurema kasumi te saaksite oma firmale või töökohale.
- 6) Ühendage eriala / õpe tehnoloogiamaaailmaga: inglise keele oskus tuleb kasuks. Kuna tänapäeval on enamik töökohti inglisekeelsed, siis võib tekkida raskusi, kui ei oska inglise keeles ennast väljendada.
- 7) Tee ühte kindlat asja ja tee seda väga hästi. Kui valid ühe õppeaine või tööala, siis tee seda ülihästi ning keskendu ainult sellele alale.
- 8) Noortele tuleks õpetada investeerimist. Seda tuleks õpetada noortele võimalikult varakult, sest see on elus vajalik oskus ning kui nad ei oska seda, siis võivad inimese edasises elus tekkida suured raskused hakkamasaamisel.
- 9) Kui omandad ülikooli bakalaureuse kraadi, on sul võimalik minna kohe tööle või edasi õppima ja omandada ka magistrikraad.

Valik on Sinu, aga õppida ei ole kunagi hilja.

5. Milline on Sinu senine ülikoolikogemus olnud?

Päevast päeva käis peas küsimus „miks ma siin olen?“. Ent kursakaaslased olid toredad ning mul on hea meel, et nendega tutvusin.

6. Kas kuulud ka ülikoolis kuskile korporatsiooni?

Ei kuulu.

7. Kas Sa olid gümnaasiumis või ka juba varem aktiivne noor?

Põhikoolis 7. klassis astusin õpilasesindusse ja Pärnu linna noortekogusse, sealt kogu see aktivisti elu alguse sai.

8. Kas soovivad tulevasele tudengile pigem ühikas elamist või oma korteri soetamist?

Korter kindlasti.

9. Mida soovivad praegustele abiturientidele enne ülikooli kandideerimist?

Ärge minge ülikooli paberi pärast või sunniviisiliselt, vaid siis kui päriselt ise tahate!

The last memory I have of that night was falling

The last memory I have of that night was falling. Falling down a pit of darkness that seemed endless. How and where from? I wasn't sure. Was there even a ground beneath me? It sure didn't feel like it. My breath was hitched and my heart was beating out of my chest. I didn't feel alive even if my heart was beating. Then again, maybe it was my head? A pounding headache sounded about right, but, hypothetically speaking, what if I was dead? No one knows what the afterlife feels like. This could've been it.

Unfortunately, it wasn't. It was even more scarring than I could've imagined. Have you ever felt like you're in the arms of an angel? Like light just rescued you from the dark? But that light was a lie. Not even a white lie. A lie that made me forget my name. When I finally stopped falling, my eyes were met with pure light. What felt like heaven at first was replaced by a monitor next to me beeping. I was alive.... But I couldn't move. My arms and legs felt like they were strapped to the bed. My head felt too heavy to lift. I tried to speak, cry out for help, but the sensation of a rock in my throat stopped me. I couldn't talk. I couldn't scream. I was a prisoner in my own body. Completely paralyzed. It felt worse than hell.

With all of my might, I tried moving any possible area of my body. No use. No point. Nothing happened. I stayed in the same position as I did before.

I could hear people rushing around the room. I was surrounded by breathing beings like me, but I have never felt so alone. I try turning my head towards them, just to remember what it felt like to be around people. Why do I keep trying? There's no use. No point. Nothing's going to happen. But how could I still see them? My eyes! My god, I could move my eyes! I could blink! 'Please, I'm alive. Notice me!' I pleaded with my eyes. If they could only speak, I'd get ahold of them. Yet, it turned out I didn't need to. Finally a woman turned towards me, crouched down to meet my gaze. Was she going to tell me where I was and why? Would I finally find out what happened to me. Was I going to get the explanation I deserved?

The seconds that passed felt like hours. More agonizing than that dark endless pit. I could feel my heart beating rapidly again, I knew for sure that I was alive, but how?

"You don't think we know you're awake?" She smirked pushing herself away from the bed and leaving my side. I could hear her rushing everyone else out of the room and closing the door with a loud bang. What now?

Rose Marietta Reber

Tallinna Tehnikaülikooli vanemteadur Triin Reitalu käis 8. oktoobril rääkimas arhitektuuri- ja õpilastele taimede arengust ja tähtsusest Maal.

Korrati üle põhiline: elu Maa tekkis 4,5 miljardit aastat tagasi ja esimesed organismid Maal olid bakterid ning inimlik tekkis 350 000 aastat tagasi.

Esimesteks taimedeks olid samblad, täpsemalt helviksamblad ehk elavad fossiilid. Selleks, et uurida elu teket maal, on abiks kivistised: neist saab informatsiooni, millised loomad ja taimed siin kunagi tegutsesid. Geoloogid on leidnud ordoviitsiumi ajastu kive, teame, et esimesed juhtkudedega taimed olid siluri ajastust, esimesed seemnetega taimed tekkisid devoni ajastul, karboni ajastust on pärit kivisüsi.

Huvitav oli teada saada ka seda, et näiteks viigimarjad paljunevad loomse abiga. Nimelt lendab herilane viigimarja sisse ja toitub seal, seejärel peab ta lendama teise viigimarja sisse, et need siis paljuneksid.

Esimestena levisid Eestisse tundrataimed näiteks polaarpuu. Esimeseks öieliseks taimeks oli drüüas.

Laura Belova

Järjejuht II

Kui elu mängib sulle veidrad kaardid kätte, siis kindlasti oleks kõige õigem samm mitte paanitseda ning minna vooluga kaasa. Muidugi on irooniline sellist soovitusi anda, kui ise käitun raskematel hetkedel täpselt vastupidi.

Esimese asjana panin tähele, et palatis oli küllaltki lärmakas. Peale haigevoodi juures piiksuva südamemonitori ning hingamismasina rütmiliste kokkutõmmete oli kuulda seinakella loidu tiksumist ning arstiõe murelikku, või siiski pigem tüdinud ohkamist.

Ma ei adunud ärgates üldse, kus ma olen, või veel naljakam – kes ma ise olen. Arusaamise aga tõi sekunditega lõhkuv peavalu ning lihaste kangus. Ka silmalaugude vahelt paistis haiglatulede ere vine. Olen oma kolmekümne viie eluaasta jooksul korduvalt haiglas käinud, isegi seal öid veetnud ning julgen väita, et valgustus on üks põhjustest, miks ma ei sooviks sinna kauemaks jääda kui vaja. Kui oled kunagi ka ise haiglas olnud, siis tead, millest räägin.

Võtsin natuke oma armsast ajast, et lihtsalt, silmad kinni, pikutada. Kuigi mainisin eelnevalt, et palatis oli lärmakas, siis tegelikult polnud ammu ümbruskond nii vaikne ja rahulik olnud. Töö, pere, pidev stress... Armastasin kõike, mida tegin. Armastasin oma peret, kuid... Kui õnnelik saab pereelu olla kahe tugeva iseloomuga inimese vahel, kes kunagi oma egosid maha ei suru?

Pikema enese olemuse ja elu läbisõelumise tulemusena toimus aga kiiresti tuju muutus ning mõtlesin: „Aitab haletsemisest!“ Peamiseks mõttelõnga katkestajaks oli siiski mitte miski muu, kui tunne, et pean ennast natukenegi liigutama või saan lamatised. Valmistusin esmaseks sammuks silmi lahti tegema. Pingutasin mis ma pingutasin, silmad jäid kinni. „Mis?“ ehmusin ning üritasin kätega nägu katsuda. Käed ka ei liikunud. „See ei saa nii olla... lihtsalt ei saa. Kas ma alles magan?“ arutlesin. „Äkki see on lihtsalt anesteesia loll järelmõju?“ Nii kinnitasin endale oma pool tundi, et paanikaks pole põhjust. Kui see on uni, küll varsti ärkan.

“Märter”

10. oktoobril oli ühisgümnaasiumi õpilastel võimalus vaadata Endla teatris lavastust “Märter”. “Märter” on ausa ja kartmatu ideega lavastus, mis annab inimestele aimu, missugune jõud on usul ja sõnadel.

Lavastus räägib üksikemaga kasvanud Benjaminist, kes käib koolis, joob sõpradega õlut, piilub tüdrukuid, aga siis keeldub ta ujumistunnis osalemisest. Õpetajad peavad seda teismelise kapriisiks, ema kahtlustab narkootikumide tarvitamist ja omal moel on mõlemal õigus – Benjamin on leidnud Jumala. Vastused kõigile tema küsimustele on varjul Piiblis ning tänu pühakirjale teab poiss, mis on õige ja mis vale. Jumala sõnast saab vahend, millega võidelda kogu maailma puhtuse eest.

Pärnu Ühisgümnaasiumi õpilaste arvates oli “Märter” silmaringi avardav ja võimas kogemus näha midagi, millest tavainimesel aimugi pole. Õpilastele meeldis lavastuses teemakäsitletuse ausus ja asjakohasus. Õpilased mainisid, et olid väga huvitatud teatriskäimisest ja on valmis teinegi kord teatrisse minema.

Lavastuses on kaks vaatust ja etendus toimub Endla teatri Küünis. Kokku kestab “Märter” koos vaheajaga kaks tundi ja viisteist minutit. Osades; Sander Rebane, Tambet Seling, Ireen Kennik, Priit Loog, Meelis Rämmeld, Karin Tammaru, Lauri Mäesepp ja Birgit Landberg.

Kui kell oli hakanud peale suurt avastust kolmekümne teist minutit käima (sain sellest pingsa kuulamise järgi aru), avanes haiglaruumi uks sellise energiaga, et lendas pauguga vastu seinale. Arstiõe siniste kilesusside sahisemise järgi mööda polükarambiidiga kaetud põrandat oli aru saada, et tulija oli oluline. Sissetormanu juttu oli raske kuulda, kuna mu voodi ümber oli palju mõttetut aparatuuride müra, kuid ühe nutuse hääle suutis mu terav kõrv siiski teiste seast kohe ära eristada. „Emme?“ Mul vajus süda saapasäärde. Oleksin tahtnud poega nii väga kallistada ning kinnitada talle, et emme on tõesti siin. Jõudsin mõtteriägastikust välja noppida ainult „Miks Erik siin on? Kus...?“ kuni mind katkestas ruumi täitev helisev bariton. Selle tämbri tunneksin tavaliselt ka kaugema maa pealt ära, aga praegu tundus see elutu, kurb ning väsinud. „Mis juhtus? Miks? Kuidas...?“ Tom murdus sealsamas ning ka mina sain justkui külma veega loputuse. Ilmselt olin liiga kaua oma pikkade juhtmete peal tantsinud, üritanud endale kinnitada, et kõik on korras. Aga kas ikka oli, kui ma juba ärganud polnud?

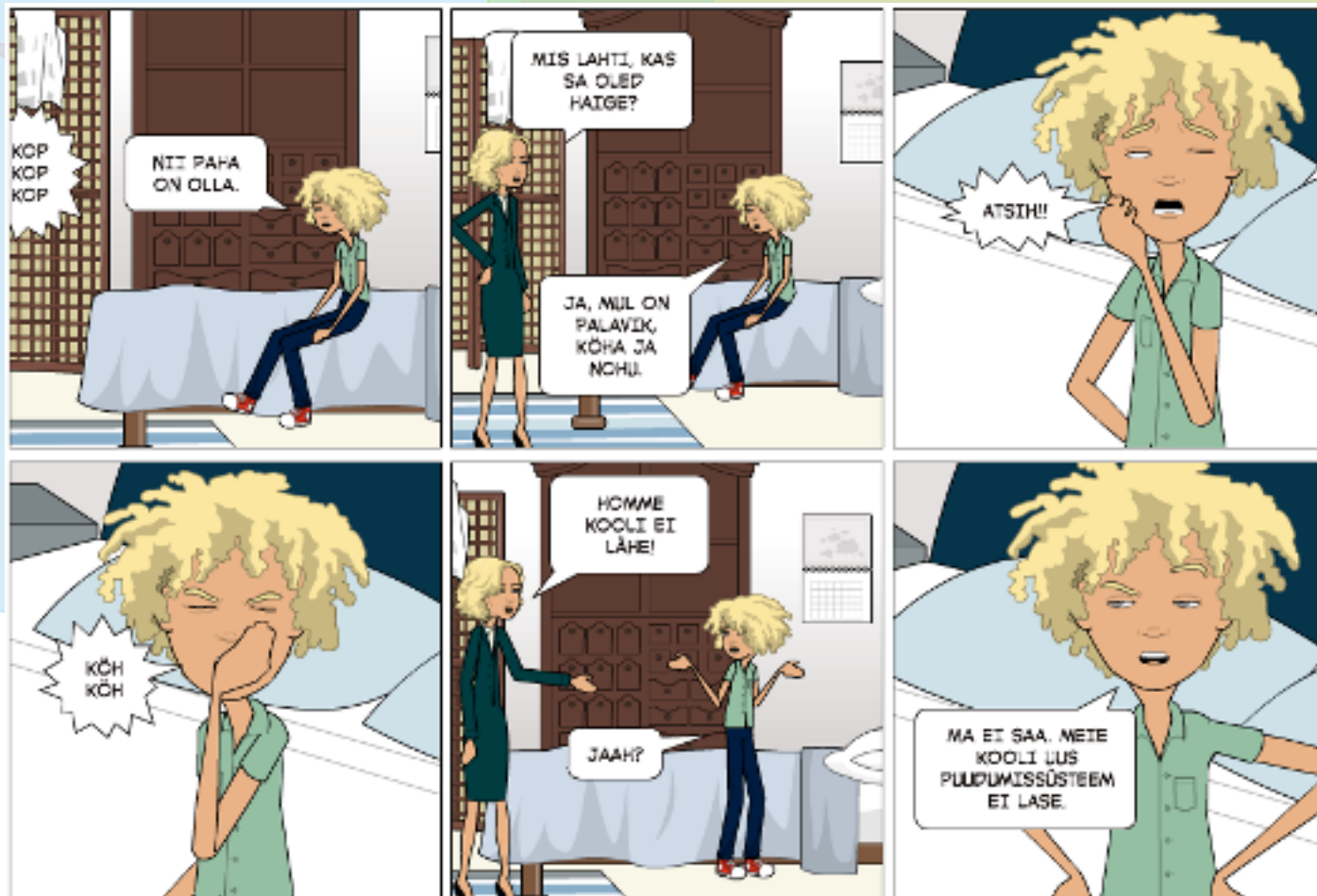
Haiglasusside raskekujuline lohistamine mööda põrandat minu voodi poole tulles andis kinnitust, et tegu polnud naljaasjaga. Mehe vaim oli murtud ning seda oli juba eemalt tunda. Siiski oli küsimusi rohkem kui vastuseid ning mida kauem adusin kahte sooja keha enda aseme juures seisvat ja minu kätt silitavat, seda paanilisemaks läksin.

Lõpuks avanes palati uks veel ka kolmas kord (nüüd tsiviliseeritud, mitte vastu seinale) ning seekord oli arstiõe veel kellegi kaasa toonud. Teadsin seda, sest need haigla põrandad reedavad palju, kui kile neile vastu käib. Arvasin, et ilmselt peab see siis olema mingit sorti arst. Ümbrus läks veelgi palavamaks, sest lõpuks seisti neljakesi minu voodi juures. Oleksin tahtnud karjuda, et tahan vastuseid, sest nii see oligi, kuid miski ei olnud mind valmistanud ette selleks, mida kuulsin. Arst hingas sügavalt ning mornilt steriilset õhku sisse. „Teie naine langes operatsiooni komplikatsioonide tõttu koomasse.“

Andra Tammekand

MEELELAHUTUS

„Koolist puudumine”

Liisa Kalista Sapas

Valgus

Nägin valgust,
miks ei kõida?
Tasane pilk parandaks.
Hoiain kinni,
miks ma kukun?
Valu südame purustaks.
Ei jaksa võistelda,
miks maha jään?
Iga vastus, see välja surutaks.
Lasen valla tunded,
miks lõhun end?
Siidsall vastu kaela,
mu mõtteid pikki soojendaks.

Desiree

Valed

Sa tulid,
just siis. kui kõige vähem
ootasin.
Avasidki ukse,
mille tuhat korda sulgesin.
Ka padi mulle parem sõber
kui sinu valuline rutt.
Andestust soovid,
peas sul pehmet aset otsiv
sõna „mõte”.
Ütlesid, et proovisid,
ei tahtnud sa seda teha.

Ise sa ei näe,
kuidas valest kiirgab sul keha.
Aru ma saan,
et muutnud oled end,
kuid ausus siiani valele on
vend.
Ei julge ma
rääkida lasta laulval hääl.
Ei taha ma
vastu võtta tõde, mis kuristiku
äärel.
Lase mul minna, mu lool,
sinu jaoks pole siin kohta.
Lase mul minna, ei proovigi
ma valet kuulata tahta.

Desiree

Koolielu horoskoop

Jäär 21. märts–20 aprill

Olenemata Skorpioni valitsevatest mõjutustest ja lähenevast talvest, oled Sina ikkagi energiast tulvil ja alati valmis tegutsema. Sa võtad igast tunnist aktiivselt osa, käid kümnes erinevas huviringis ning jõuad igal nädalavahetusel kuskile peole. Oma kireva elu tõttu on Sul aga palju seiklusi, mida teistega jagada, ning koolis on Sul seda kombeks teha erinevates ainetundides. Pinginaabriga jutustamine võib aga kontrollitöödenädalal kätte maksta.

Sõnn 21. aprill–20. mai

Kuni novembri esimese nädala lõpuni oled Sa tujust ära ainuüksi sellepärast, et tunniplaan on muutunud. Sa lihtsalt ei kohane muudatustega nii kiiresti ja see mõjutab ka Su emotsioone. Ülejäänud kuu töötab tulla aga üsnagi hea. Nimelt jõuavad ka Sinuni erinevad pakkumised ja võimalused sarnaselt teiste maamärkidega. On tõenäoline, et Sind saadetakse kas mingile olümpiaadile või muule ainevõistlusele.

Kaksikud 21. mai–21. juuni

Skorpioni tugevate mõjutuste tõttu on terve novembrikuu nii emotsioonide kui ka kordaminekute puhul Sinu jaoks justkui pooleks jagatud. Kuu esimeses pooles tunned end täpselt nii, nagu oleksid oma aasta tippseisus. E-koolis on ainult viite rida ja ainetundides saad pidevalt õpetajatelt kiita. Sealjuures toimetad korraga mitmel rindel nagu Kaksikutele omane. Kuu keskpaigas toimub aga pööre. Äkitselt tunned, kuidas väsimus tikub peale ja kogu õpitud materjal ununeb kohe, kui klassiruumist välja astud. Võib ka juhtuda, et pingeline periood päädib haigestumisega.

Vähk 22. juuni–22. juuli

On teada, et Vähkidele on omane seinast seinu muutlikkus. Ka novembrikuus oled ühel päeval klassi ees esitlust tehes särav ja enesekindlust täis, kuid juba järgmisel hommikul tuled kooli tõreda ja torisevana. Nendel päevadel eelistavad pinginaabrid Sinuga pigem mitte jutustada ja küsimusi esitada, sest Sinu reageeringut ei oska keegi ette aimata. Kuigi selline vahelduvus on osa Sinu iseloomust, siis sügis- ja talvekuudel on Sinu emotsioonid suuresti mõjutatud ilmast, sest oled oma juhtplaneedi Kuu tõttu väga vastuvõtlik väliste mõjutustele. Et aga mitte muutuda vastikuks klassikaaslaseks, kellega teised koostööd teha ei taha, pead õppima ennast taltsutama!

Lõvi 23. juuli–22. august

Sellel kuul tuleb sul ette mitmeid olukordi, kus pead ohjad enda kätte haarama, olgu siis tegemist kas rühmatööde, füüsika praktikumide või jõuluolümpia planeerimisega. Juhupositsioonil olemisega saad Sa muidugi ideaalselt hakkama, sest asjade korraldamisega ei jää Sa kunagi häta. Situatsioonid võivad aga keeruliseks muutuda siis, kui Sa teisi klassikaaslasi kuulda ei võta. Teistega arvestamist soosivad tähed: rühmatöödes ja praktikumides saad väga häid tulemusi ja detsembris toimival jõuluolümpial jõuad vähemalt esikolmikusse.

Neitsi 23. august–22. september

Novembris käitub Sa mitmel juhul Neitsile tavatul kombel. Kuna oled väga süsteemne ja kohusetundlik, siis meeldib Sulle, kui grupitöödes on igaühele antud kindel ülesanne ja eesootavatest tunnikontrollidest oled alati teadlik. Sellel kuul kaotad aga oma kannatlikkuse ja kontrolli rühmatöödes valitseva segaduse ja üllatustunnikontrollide tõttu. Muutus tuleneb sellest, et Merkuuri

retrograad Skorpionis toob kaasa teatava rahutuse. Nagu ka Kaljukits ja Sõnn, saad ka Sina mitmete huvitavate pakkumiste osaliseks. Kuigi enamasti meeldib Sulle jääda oma mugavustsooni piiridesse, siis on võimalik, et novembris võtad vastu otsuseid, mille tulemusel pead oma kestast välja tulema.

Kaalud 23. september–23. oktoober

Sinu jaoks töötab novembrikuine koolielu tulla üsnagi katsumusterohke. Kuna Skorpioni valitsevad mõjutused avalduvad sellel aastal õhumärkidel silmnähtavas väsimuses, siis oled ka Sina jõudnud novembris punkti, kus tunned, et tahaksid igas tunnis lihtsalt silmad kinni panna ja magada. Sinu klassikaaslased märkavad samuti, et Sa ei ole enam nii seltskondlik ja jutukas kui varem. Võta endale lihtsalt päev või paar puhkamiseks, et kooliga ikkagi ühel lainel püsida.

Skorpion 24. oktoober–22. november

November on Skorpionide kuu! Kuigi Sa eriti tähelepanu ei naudi ja hoiad pigem madalat profiili, siis just nüüd jääd oma analüütilise meele poolest silma nii mõnelegi õpetajale. Merkuuri retrograadi intensiivse perioodi vältel töötab Sinu aju maksimaalselt. E-kooli ei ilmu viite vahele mitte ühtki muud hinnet ja üleüldse soosib tähtede seis Sulle edukust kuni aasta lõpuni.

Ambur 23. november–21. detsember

Amburid on oma juhtplaneedi Jupiteri tõttu iseloomult rõõmsad ja positiivsed. Klassikaaslasena saad Sa teistega hästi läbi, sest oled sõbralik ja seltskondlik. Novembris võivad aga ka Sinu Skorpioni valitsevad mõjutused mitmel tasandil negatiivselt avalduda. Võid koolis olla tusesem kui tavaliselt, mõni töö võib ebaõnnestuda või kipud hoopiski terve kuu vältel hilinema. Parandamatu optimistina näed Sa aga kõiges head ja saad seetõttu nii oma negatiivsed hinded kui ka unegraafiku ruttu korda.

Kaljukits 22. detsember–20. jaanuar

Kuu alguses tunned, kuidas Sind ümbritseks justkui uus energia. Kõik kontrollitööd õnnestuvad õppimata, esitlused lähevad ladusalt ja naudid seetõttu kooliskäimist täiel rinnal. Näib, et Saturn on novembris otsustanud Sind eesmärkideni saata mitte läbi takistuste, vaid positiivsete kogemuste, sest uued võimalused kukuvad Sulle ise süle lausa terve kuu vältel! Võta need kordki vastu ja riski.

Veevalaja 21. jaanuar–18. veebruar

Eelmine kuu oli Sinu jaoks ideaalne koolitöödele keskendumiseks. Kuna oled aga töönarkomaan, siis kannatasid Sinu unetunnid ja tervis. Nüüd võidki tunda, kuidas isegi tavaline liitmine ja lahtamine ning korrutamine ja jagamine on üleväsimuse tõttu ajule liigseks pingutuseks. Lisaks tunned Sa seda, kuidas grupitööd Sind ärritavad, sest eelistad pigem omaette nokitseda. See ei jää aga Sinu klassikaaslaste jaoks märkamata. Et konflikte vältida, puhka ennast ühel nädalavahetusel välja ja ära võta endale lisakohustusi.

Kalad 19. veebruar–20. märts

Kuu esimeses pooles oled hajevil ja tahaksid tegeleda kõige muuga kui koolitöödega. Klassikaaslased küsivad järjekordselt just Sinu käest konsepte ja kuigi Sulle meeldib aidata ja õpetada, siis novembrikuus valitseva Skorpioni mõjutustel sooviksid pigem interneti välja lülitada ja oma toas vegeteerida. Õnneks ei kesta selline periood kaua ja kuu lõpuks oled ennast taas kokku võtnud.